

90 de ani ai lui Opus Dei, prelatul: „Iertare pentru lipsurile noastre”

În acest interviu, prelatul vorbește despre provocările prelaturii, despre unele evenimente din actualitatea eclezială și, comentând invitația papei Francisc adresată tuturor credincioșilor din lume să se roage pentru unitatea Bisericii și împotriva atacurilor diavolului, afirmă clar: „Tot ceea ce este contrar unității nu provine de la Dumnezeu, ci de la dușman”.

02.10.2018

Vatican Insider 90 de ani ai lui Opus Dei, prelatul: „Iertare pentru lipsurile noastre”

„Iertare pentru lipsurile noastre și păcatele noastre”. O cerere neobișnuită într-un moment de celebrare. La această a 90-a aniversare a întemeierii lui Opus Dei, prelatul Fernando Ocáriz a voit să recunoască lipsurile membrilor Operei, mai ales față de acele persoane care n-au primit „generozitatea și afectul de care aveau nevoie”. Dar, în același timp, a manifestat recunoștința sa față de miile de persoane care, în cele cinci continente și grație parcursului propus de prelatură, „doresc să se îndrăgostească de Cristos și să fie suflete de rugăciune în mijlocul lumii”.

Al treilea succesor al sfântului Josemaría Escrivá de Balaguer, originar din Franța (s-a născut într-o familie spaniolă exilată în timpul războiului civil), conduce destinele lui Opus Dei din 23 ianuarie 2017. În acest interviu la Vatican Insider și la aniversarea întemeierii, vorbește despre provocările prelaturii, despre unele evenimente din actualitatea eclezială și, comentând invitația papei Francisc adresată tuturor credincioșilor din lume să se roage pentru unitatea Bisericii și împotriva atacurilor diavolului, afirmă clar: „Tot ceea ce este contrar unității nu provine de la Dumnezeu, ci de la dușman”.

Care este starea de sănătate a lui *Opus Dei* în această a 90-a aniversare?

Mulțumesc lui Dumnezeu pentru toți catolicii care, cu harul lui Dumnezeu, răspund liber, în fiecare zi, la vocația creștină. Între ei, bărbați și femei de la *Opus Dei*, sau care participă în apostolatele Operei. Călătoriile pastorale pe care le-am făcut în această vară în Nigeria, Argentina, Bolivia, Paraguay, m-au dus și la această considerație, văzând așa de mulți tineri și adulți doritori să se îndrăgostească de Cristos și să fie suflete de rugăciune în mijlocul lumii; contemplând atâtea realități de slujire care au adus rod grație mesajului sfântul Josemaría: școli, ambulatorii medicale, universități, etc.

La toate acestea trebuie adăugate limitele fiecăruia, obstacolele obiective sau subiective pe care le găsim, dificultatea, de exemplu, de a dezvolta o muncă de evanghelizare în unele locuri complexe, uneori de adevărată persecuție împotriva

creștinilor. O aniversare este un moment bun pentru a-i mulțumi lui Dumnezeu și, în același timp, a cere iertare pentru lipsurile noastre și păcatele noastre. Mă gândesc, de exemplu, la acele persoane care au fost în contact cu munca lui *Opus Dei* și cărora n-am fost în măsură să le răspundem cu generozitatea și afectul de care aveau nevoie. A 90-a aniversare ne face să-i spunem lui Dumnezeu, așa cum obișnuia să facă fericitul Álvaro del Portillo: «Mulțumesc, iertare, ajută-mă mai mult».

Ce înseamnă a conduce *Opus Dei* în timpurile papei Francisc?

Sfântului Josemaría îi plăcea să repete în latină: „*Omnes cum Petro ad Iesum per Mariam*”. Adică, „toți cu Petru, spre Isus prin Maria”. Unirea cu Petru, în orice timp, este drum necesar pentru catolici. Acum papa îi invită pe toți să ieșim, evitând

conformismul care frânează dinamica evanghelizatoare în acea periferie care sunt actualmente clasele medii ale societății, în acele locuri în care, uneori, Dumnezeu nu mai are spațiu și crește sărăcia de valori și idealuri.

În acest sens, este urgent ca să ducem bucuria Evangheliei la familie și la tineret; spații de evanghelizare pe care ultimul congres general al lui *Opus Dei* l-a indicat drept priorități. Urmând dorința papei pentru Biserică, și din prelatură ne angajăm pentru a-i ajuta pe logodnici și căsătoriile pentru ca să manifeste frumusețea iubirii autentice și să-i însoțim și pe tineri în descoperirea propriei misiuni în lume.

Au trecut cinci ani de la alegerea papei Francisc. Ce vi se pare deosebit de special din această perioadă?

Printre alte lucruri, invitația sa de a vesti Evanghelia prin ceea ce a numit „sfînțenia de la ușa vecină”; a ne face datoria proprie (a ne ruga, a munci, a duce casa înainte, a ne îngriji de familie, a ne odihni) cu iluzia că aceste îndatoriri, chiar și în mijlocul dificultăților și suferințelor, este drumul de întîlnire cu Dumnezeu și de slujire față de alții. Biserica este ansamblul tuturor celor botezați, fiecare este protagonist al evanghelizării.

Aș sublinia și insistența sa asupra iertării și milostivirii lui Dumnezeu, care a avut un punct culminant în timpul Jubileului Milostivirii. Implică să ținem cont în mod constant de iubirea lui Dumnezeu față de toți oamenii, percepută în mod evident în sacramentul Reconcilierii. Nu există bărbat nici femeie, oricât de multe au fost propriile mizerii, care să nu poată spera în iertarea lui Dumnezeu: există mereu o cărare

pentru a ne întoarce la El. Pe de altă parte, apropierea papei Francisc față de persoanele mai vulnerabile îi cheamă pe toți creștinii să mărească acea „cultură a întâlnirii” așa de evanghelică.

În urmă cu câteva zile, papa i-a invitat pe credincioșii din lume să se roage împotriva atacurilor diavolului, care încearcă mereu să distrugă unitatea Bisericii. Dumneavoastră cum ați primit această invitație?

Prima reacție pe care am avut-o a fost de bucurie, pentru că invitația papei de a ne ruga pentru o intenție a sa așa de importantă ne dă curaj și speranță pentru credința pe care papa însuși o are în rugăciune. Pe de altă parte, ne întristează, pentru că răspunde la o situație dificilă. Este coerent cu tema unității. Tot ceea ce este contrar unității nu provine de la

Dumnezeu, ci de la dușman. Cere să ne rugăm și sfântului Mihail.

Unitatea este condiție de viață, și pentru că pentru Biserică, nu numai pentru teologie ci și pentru credință, papa este principiu vizibil de unitate; asupra papei cade povara unității și pentru acest motiv ne cere să ajutăm cu rugăciunea, nu numai acum, ci din totdeauna. De fiecare dată când termină o scrisoare cere: „Roagă-te pentru mine”. Este evident că nu e vorba numai de o frază drăgălașă, ci că el crede cu adevărat în rugăciune și cere rugăciune, mai ales în acest moment dificil. Trebuie să ne rugăm mereu pentru papa și cu cât sunt mai dificile situațiile și cu cât sunt mai multe pericole împotriva unității, cu atât mai mult trebuie să fim cu papa și cu unitatea Bisericii.

Cu acest gest papa cere ca înainte să ne justificăm sau să ne supărăm

**din cauza problemelor este
necesar să ne întoarcem la esență?**

A lega figura papei cu unitatea nu este numai bine, ci este esențial. Papa este principiu vizibil de unitate, de credință și de comuniune. Insist, este motiv de bucurie, dar și de suferință, datorită dificultăților actuale.

**De mulți ani *Opus Dei* este
prezentă în țări precum China și
Rusia, aceleași pe care papa le-a
inclus în prioritățile sale. Mai sunt
încă țări „tabu” pentru Biserică?**

În cazul Rusiei, prezența Bisericii catolice este apreciată și cunoscută de ierarhia ortodoxă și există dorința de colaborare fraternă, care a crescut după întâlnirea dintre papa și patriarhul de Moscova în 2016. Există multe provocări spirituale și culturale în comun între catolici și ortodocși, și credincioșii din *Opus Dei* care trăiesc în Rusia muncesc

împreună cu ceilalți creștini:
promovarea familiei, respectarea
vieții, ajutorarea celor nevoiași,
determinarea de a nu le fi frică să
meargă împotriva curentului pentru
tineri, sprijinirea creștinilor
persecutați în diferite părți ale lumii,
etc.

**Și în cazul Chinei, pe ce cărări pot
să tranziteze creștinii?**

Cât privește China, noile acorduri
implică în mod necesar noi
provocări, așa cum a explicat papa.
Biserica din China dorește să trăiască
credința sa și să continue cu opera de
evangelizare, și puținii credincioși
din *Opus Dei* care lucrează în această
țară mare doresc să contribuie ca
unul în plus, învățând de la ceilalți
catolici și ducând mesajul sfințirii
vieții obișnuite.

**După crizele mediatic e pe care a
trebuit să le înfrunte *Opus Dei* în
trecut, ca aceea a „Codului Da**

Vinci”, simțiți că deja a fost explicat suficient natura prelaturii?

Mi se pare că, în mare parte, este vorba despre percepții din trecut, destul de obișnuite atunci când apare o nouă realitate în Biserică. În cazul lui *Opus Dei*, de exemplu, a costat explicarea autonomiei membrilor săi care, fiind laici ca majoritatea credincioșilor Bisericii, se bucură de aceeași libertate în alegerile lor de viață, profesionale, intelectuale, politice, fără ca punctele lor de vedere sau acțiunile să reprezinte prelatura, așa cum se întâmplă cu credincioșii din orice altă circumscripție eclezială: dieceze, ordinariate și așa mai departe. În timp ce se apropie centenarul, există foarte mulți oameni care au cunoscut *Opus Dei* direct, nu numai din auzite, și au reușit să-și facă o evaluare adevărată cu privire la realitate.

Mai există persoane care să o considere un grup închis și sectar?

Nu trebuie să ne mire, de altfel, dacă din când în când apar fenomene pseudo-literare sau de ficțiune ca acela pe care l-ați menționat dumneavoastră. Cred că uneori nu există alte remediu decât a răspunde la aceste evenimente cu un zâmbet și lucrând cu răbdare pentru a face să iasă la iveală adevărul. Caricatura lui *Opus Dei* era așa de departe de adevăr încât era aproape comică. Ținând cont de toate acestea cu perspectiva anilor, pot spune că, probabil, a folosit pentru a acumula experiență despre modul de a se face cunoscută mai bine, cu un public mult mai amplu decât de obicei. Și, în acest sens, îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru miile de persoane care s-au apropiat de Biserică prin această aparentă contradicție. Din perspectiva credinței, critica și opoziția i-au determinat mereu pe

creștini la un spirit mai mare de rugăciune, de umilință și la dorința de a împărtăși cu alții bucuria unei vieți conform Evangheliei.

Viitorul lui *Opus Dei*?

Dorința mea pentru viitor este ca, fideli față de carisma sfântului Josemaría, toți în *Opus Dei* să ne putem lăsa conduși de Duhul Sfânt spre o reînnoită determinare evanghelizatoare. Este vorba de a duce căldura lui Cristos multor prieteni, rude, colegi, vecini, cunoscuți. Esențialul aceste determinări evanghelizatoare nu este de a pune în mișcare noi activități sau instituții ca acelea existente deja, și care, în sine, sunt deja ceva foarte pozitiv, ci de a mări prietenia personală, deschiderea la toți și spiritul de slujire: atitudini profund evanghelice care sunt fundamentale pentru apostolatul creștin și care, în același timp, sunt

compatibile cu defectele și slăbiciunile pe care le avem noi toți.

Care sunt provocările pe care le simțiți?

Provocările sunt foarte diferite. În țările în care creștinii sunt o minoritate, cum ar fi Indonezia sau Sri Lanka (pentru a numi două în care prelatura a început o muncă stabilă în ultimii ani), este foarte important a menține încrederea în Domnul și a avea multă credință: angajarea creștină a credincioșilor din *Opus Dei*, și a catolicilor în general, este o mică sămânță, ale cărei roade cresc puțin câte puțin, cu harul lui Dumnezeu. În alte țări cu tradiție creștină, probabil că provocarea principală este a trăi Evanghelia cu bucurie și autenticitate, fără să se camufleze într-o societate care adesea pune pe primul loc factorii materiali sau economici.

O altă provocare evidentă, comună pentru toată Biserica, este schimbarea generațională. În fiecare an mor circa mii de credincioși din prelatură, persoane care, într-un anumit sens, au culminat parcursul lor: împreună cu durerea trăită în fața fiecăreia dintre aceste pierderi umane sunt și o mare forță spirituală și un sprijin pentru munca de evanghelizare a Bisericii în lume.

Traducere: www.itrc.ro

Andrés Beltramo Álvarez

Vatican Insider

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/iertare-
pentru-lipsurile-noastre-si-pacate-
interviu-prelat-opus-dei/](https://opusdei.org/ro-ro/article/iertare-pentru-lipsurile-noastre-si-pacate-interviu-prelat-opus-dei/) (20.03.2026)